



# د افغانستان اسلامي امارت

## د ارشاد، حج او اوقافو وزارت

### د مساجدو د ارشاد او انسجام ریاست



د جمعې ورځې د خطابت موضوع او

لیکلی تقریر او بیان چې د هیواد د مرکز او ولایاتو

ټولو خطیبانو ته په دواړو ملي ژبو (پښتو او دري) کې لیرل کېږي.

۱ / ربيع الثاني / ۱۴۴۶ هـ، ق مطابق ۱۳ / میزان / ۱۴۰۳ هـ، ش

## د صله رحمې پاللو دنیوي او اخروي گټې

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي خلق من الماء بشراً ، فجعله نسباً وصهراً ، وأوجب صلة الأرحام وأعظم في ذلك أجراً ، والصلاة والسلام على سيدنا محمد أرفع الناس ذكراً ، وعلى آله وصحبه أعظم الأتباع قدراً ، أما بعد :  
قال الله سبحانه وتعالى في كتابه المجيد و فرقانه الحميد: (وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا). النساء: (۱)

### درونو محترمو او قدرمنو مسلمانانو! السلام عليكم ورحمة الله وبركاته.

د نورو ټولنو په خلاف اسلامي ټولنه په خپل منځ کې محبت کوونکې او مرسته کوونکې ټولنه ده او الله تعالی غواړي چې د اسلامي ټولنې د افرادو ترمنځ تل ورورگروي پیاوړې قائمه او دائمه وي او یو له بل سره نیک روابط او صله رحمې ولري، له همدې امله داسلام مقدس دین هر هغه عمل چې خلکو ترمنځ نیک روابط ټینګوي او دمسلمانانو ترمنځ محبت او تعاون پیاوړی کوي هغه یې ستایلی دی او حکم یې ورباندې کړی دی او هر هغه عمل چې د خپلوانو ترمنځ د شخړو، جنگ جگړو، جداوالي او نفرت باعث گرځي او دخپلولۍ روابط له منځه وړي هغه یې حرام او ناوړه گرځولي دي.  
د هغو اعمالو له جملې څخه چې د مسلمانانو ترمنځ خصوصاً د خپلوانو ترمنځ مینه، محبت او تعاون زیاتوي هغه صله رحمې پالل دي . د صله رحمې په پاللو الله جل جلاله امر کړی دی او د صله رحمې له قطع کولو څخه یې منع کړی ده.  
صله رحمې پالل واجب ده او صله رحمې قطع کول کبیره گناه ده. الله جل جلاله فرمایلي دي: (إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ). النحل: (۹۰)  
ترجمه:- بېشکه الله د انصاف کولو او احسان کولو او خپلوانو ته د ورکړې حکم کوي او له فحاشۍ او بدو کارونو او سرکشۍ نه منع کوي، هغه تاسو ته وعظ کوي، د دې لپاره چې تاسو نصیحت قبول کړئ  
حافظ ابن کثیر د(وَأْتِ ذَا الْقُرْبَىٰ) په معنا کې وايي: أي يأمر بصلۃ الأرحام. تفسیر ابن کثیر (۲ / ۷۰۹) الله تعالی امر کوي د صله رحمې په پاللو باندې.

په یو مبارک آیت شریف کې راځي: { فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ، أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ } محمد: (۲۲-۲۳)

ترجمه:- نو ایا تاسو، که چېرې حاکمان شئ، دې ته نژدې یئ چې تاسو به په ځمکه کې فساد وکړئ او خپل قربانونه (خپلویانې) به پرې کړئ دا هغه کسان دي چې الله په دوی لعنت کړی دی، نو دوی یې کاڼه کړي دي او د دوی سترگې یې ړندې کړې دي

د امام ابن عابدین رحمه الله نظر دادی چې د ټولو خپلوانو سره صله رحمي پالل واجب دي که هغه محارم وي او که غیر محارم او امام نووي رحمه الله همدا خبره صواب او سمه گڼلې ده. رد المحتار (۲۷/ ۴۸)

بناءً په خپلوانو کې دپلار له خوا خپلوان او د مور له طرفه خپلوانو ته او خسرخيلو ته شاملېږي. د صله رحمي د پاللو څخه مراد د خپلوانو سره احسان او نيکي کول او هغوی ته د امکان تر حده خیر رسول او له هغوی څخه شر دفع کول دي. او د صله رحمي د قطع کولو څخه مراد خپلوانوسره بدي کول او د خپلوانو سره روابط پریکول دي. د صله رحمي پالل زيات شکلونه لري؛ لکه پر خپلوانو سلام اچول، خپلوانو ته تحفه او ډالی ورکول، خپلوانو سره مالي مرسته کول، خپلوانو سره د سختی پر وخت کومک کول، د خپلوانو زیارت کول او ورسره مجلس کول، د خپلوانو سره خبرې کول، د هغوی سره نرمي او احسان کول او د خپلوانو غوښتنه نه ردول اوداسې نور. الدر المختار (۶/ ۷۳۲)

د خپلوانو میلمستیا کول، د هغوی د حال احوال او مریضانو پوښتنه کول، د خپلوانو په غم او خوشحالی کې برخه اخیستل، د خپلوانو د مشرانو احترام کول، د خپلوانو ترمنځ صلحه کول، د خپلوانو د دعوت استجابت کول.

صله رحمي پالل دا نه ده چې که چیرې خپلوان درسره خپلولي پالي خو ته یې هم ورسره پالي او که چیرې خپلوان درسره مقاطعه کوي نوته هم ورسره مقاطعه کوي، بلکې حقيقي صله رحمي پالل داده چې خپلوان درسره صله رحمي نه پالي اوته یې ورسره وپالي.

په حدیث شریف کې راځي: عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ الرَّحِمَ مَعْلَقَةٌ بِالْعَرْشِ وَلَيْسَ الْوَأَصِلُ بِالْمُكَافِي وَلَكِنَّ الْوَأَصِلَ الَّذِي إِذَا انْقَطَعَتْ رَحْمُهُ وَصَلَهَا». مسند أحمد (۱۱/ ۷۷) قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح

ژباړه:- د عبدالله بن عمرو بن العاص رضي الله عنه څخه روایت دی هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمایلي دي: خپلولي په عرش پورې زورنده ده او صله رحمي پالونکی هغه نه دی چې د نورو د صله رحمي په عوض کې صله رحمي کوي؛ بلکې حقيقي صله رحمي پالونکی هغه دی چې که چیرې خپلوان ورسره خپلولي پریږدي هغه ورسره خپلولي وصولي او صله رحمي پالي.

د صله رحمي د پاللو په اړه زيات آیتونه او گڼ شمیر احادیث راغلي دي چې ددې موضوع په اهمیت دلالت کوي. صله رحمي پالل زیاتي دنیوي او آخروي گټې لري چې ځینې یې په لاندې توگه دي:

### ۱- د صله رحمي په پاللو سره د الله جل جلاله محبت تر لاسه کېږي.

په یو قدسي حدیث شریف کې راځي: عن عبادة بن الصامت رضي الله عنه عن النبي صلى الله عليه وسلم يرفعه إلى الرب عز وجل قال: «حَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ، وَحَقَّتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَوَاصِلِينَ فِيَّ» مسند أحمد مخرجا (۳۶/ ۳۹۹) وصححه ابن حجر في الفتح.

ژباړه:- د عباده بن صامت رضي الله عنه څخه روایت دی هغه له نبي عليه السلام څخه روایت نقلوي او نبي عليه السلام وايي چې رب تعالی فرمایلي دي: واجب شوی دی محبت زما د هغو خلکو لپاره چې یو له بل سره محبت کوي زما په خاطر (یعنې زما د رضا حاصلولو لپاره) او واجب شوی دی محبت زما د هغو خلکو لپاره چې په خپلو منځونو کې ملاقاتونه کوي زما په خاطر او واجب شوی دی محبت زما د هغو خلکو لپاره چې یو د بل لپاره خرچ کوي (یعنې د خپل مسلمان ورور د حاجت پوره کولو لپاره خپل ځان هم زحمت ته ورکوي او خپل مال هم خرچ کوي) زما په خاطر او واجب شوی دی محبت زما د هغو خلکو لپاره چې په خپل منځ کې صله رحمي کوي او روابط ساتي زما په خاطر.

په پورتني قدسي حديث شريف کې الله تعالى پر خپل ځان تفضلاً د هغو خلکو سره محبت کول واجب کړی دی چې يو له بل سره صله رحمې پالي.

## ۲- صله رحمې پالل د کامل ايمان علامه ده.

په حديث شريف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ  
الْآخِرِ فَلْيُكْرِمْ ضَيْفَهُ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ» صحيح البخاري (۱۵/ ۳۷۴)

ژباړه: د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه دنبي عليه السلام څخه روايت نقلوي چې نبي عليه السلام وفرمايل: څوک چې په الله تعالى (کامل) ايمان لري او په آخرت ايمان لري، نو هغه دې د خپل ميلمه قدر وکړي او څوک چې په الله تعالى او د آخرت په ورځ

(کامل) ايمان لري ، نو رابطه دې وټري له خپلوانو سره يعنې صله رحمې دې وکړي.

## ۳- صله رحمې پالل جنت ته دداخليدو سبب دی.

الله تعالى به جنت ته هغه کسان داخل کړي چې صله رحمې يې پاللې وي .الله جل جلاله فرمايلي دي: ﴿وَالَّذِينَ يَصِلُونَ  
مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوَصَّلَ وَيَخْشُونَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ \* وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا  
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۱-۲۲﴾ [الرعد: (۲۱-۲۲)]

ترجمه:-- او هغه کسان چې هغه څه وصل کوي چې الله د هغه د پيوست ساتلو حکم کړی دی او له خپل رب څخه وېرېږي او له بد حساب نه وېرې کوي او هغه کسان چې د خپل رب د مخ لتونې لپاره يې صبر کړی دی او لمونځ يې قايم کړی دی او له هغه څه نه يې چې مونږ ورته ورکړي دي؛ په پټه او ښکاره انفاق کړی دی او هغوی په ښکې سره بدي دفع کوي دغه کسان چې دي د دوی لپاره د آخرت ښه انجام دی په حديث شريف کې راځي: عَنْ عِيَّاضِ بْنِ حِمَارٍ الْمُجَاشِعِيِّ أَنَّ  
رَسُولَ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- قَالَ ذَاتَ يَوْمٍ فِي خُطْبَتِهِ.. وَأَهْلُ الْجَنَّةِ ثَلَاثَةٌ ذُو سُلْطَانٍ مُقْسِطٌ مُتَّصِدِّقٌ مُوَفَّقٌ وَرَجُلٌ رَحِيمٌ  
رَقِيقُ الْقَلْبِ لِكُلِّ ذِي قُرْبَى وَمُسْلِمٌ وَعَفِيفٌ مُتَعَفِّفٌ ذُو عِيَالٍ». مسلم (۸/ ۱۵۸)

ژباړه:-- د عياض بن حمار مجاشعي رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل يوه ورځ په خطبه کې ... او جنتيان درى (قسمه) کسان دي: (لومړی) خاوند د سلطنت چې عادل وي او خيرات کوونکی وي او په نيکو کارونو کې موفق او کامياب وي او (دوهم) هغه سپری دی چې مهربانه وي د نرم زړه والا وي په هر خپلوان باندې او مسلمان باندې او (درېم) هغه سپری چې د گناه او حرامو څخه ځان ساتونکی وي او د سوالگرۍ څخه ځان ساتي او خاوند د عيال وي.

په يو بل حديث شريف کې راځي: عَنْ أَبِي أَيُّوبَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَخْبِرْنِي بِعَمَلٍ  
يُدْخِلُنِي الْجَنَّةَ، قَالَ: مَا لَهُ مَا لَهُ. وَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَرَبُّ مَا لَهُ، تَعْبُدُ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا، وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ،  
وَتُؤْتِي الزَّكَاةَ، وَتَصِلُ الرَّحِمَ». صحيح البخاري (۲/ ۱۰۴)

ترجمه:-- د ابو ايوب انصاري رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې يو سپری نبي عليه السلام ته وويل: ما خبر کړه په يو داسې عمل چې ما داخل کړي جنت ته (قوم وويل) دا سپری څه کوي! دا سپری څه کوي! او نبي عليه السلام وفرمايل: دی يو ضروري حاجت لري، (بيا يې ورته وفرمايل) ته به دالله تعالى عبادت کوی او شريک به نه نيسي له هغه سره او اقامه د لمانځه به کوی او زکات به ورکوی او صله رحمې به پالي.

#### ۴- صله رحمي پالل د رزق د پراخي او د عمر د زياتوالي سبب دی.

په حديث شريف کې راځي: عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُسَبَّطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ فَلْيَصِلْ رَحِمَهُ». صحيح البخاري ت (۲۳۵/ ۵)

ژباړه:- د انس بن مالک رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه اوریدلي دي چې وه يې فرمايل: څوک چې په دې خوشحاله کيږي چې په رزق کې يې پراخي راوستل شي او وروسته کړل شي مرگ دده، نو صله رحمي دې وپالي.

د ترمذي او احمد په روايت کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «تَعَلَّمُوا مِنْ أَنْسَابِكُمْ مَا تَصِلُونَ بِهِ أَرْحَامَكُمْ فَإِنَّ صَلَّةَ الرَّحِمِ مَحَبَّةٌ فِي الْأَهْلِ مَثْرَأَةٌ فِي الْمَالِ مَنَسَأَةٌ فِي الْأَثَرِ» سنن الترمذي (۳۵۱/ ۴)، مسند أحمد بن حنبل-ن (۲/ ۳۷۴) تعليق شعيب الأرنؤوط : إسناده حسن

ژباړه:- د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه د نبي عليه السلام څخه روايت کوي چې نبي عليه السلام وفرمايل: زده کړئ د نسب څخه هغه چې تاسې ور باندې صله رحمي وپالئ ځکه صله رحمي پالل (سبب) دمحبت دی د اهل سره او سبب د زياتوالي د رزق دی او سبب دی د وروسته والي د مرگ.

(منسأة) له نسأ څخه اخیستل شوی دی تاخیر ته ویل کیږي . او (الأثر) اجل ته ویل کیږي . یعنې صله رحمي سبب د تاخیر د اجل دی او د عمر د زياتوالي موجب دی . مرقاة المفاتیح (۱۴/ ۲۱۳) په اصل کې اثر په ځمکه باندې د قدمونو نښو ته ویل کیږي ، نو څوک چې ژوندکوي نو اثر به يې پاتې کیږي ، پس دچاچې (اثر) وروسته کیږي نو معنا داچې عمر يې زیاتېږي .

په حديث شريف کې د عمر زياتوالی يا خو په حقيقت بناء دی او يا ور څخه مجاز مراد دی . په دې معنا چې څوک صله رحمي پالي الله تعالی به په عمر او رزق کې برکت واچوي او الله تعالی به ددې توفيق ور په برخه کړي چې د شلو کلونو په عمر کې به د پنځوسو کلونو په اندازه نیک اعمال وکړي لکه دامام نووي رحمه الله د عمر په څير چې د پنځوسو کلونو په عمر کې د سلو کلونو د عمر په اندازه تالیفات کړي دي .

او همداراز الله تعالی به يې په رزق کې برکت واچوي او لس زره افغانۍ به يې دټولو ضرورتونو لپاره کفایت کوي او د هغو سلو زرو افغانیو څخه به ډیرې نښې وي چې برکت په کې نه وي او په سلو زرو د ژوند اړتیاوو لپاره بسنه نه کوي بلکې په سلو زرو کې هم قرضداره وي؛ ځکه خو نبي عليه السلام به دادعاء کوله : (اللهم اکفني بحلالک عن حرامک وأغنني بفضلك عن سواک) . سنن الترمذي (۵/ ۵۶۰)

#### ۵- صله رحمي پالل د الله تعالی سره د رابطې ساتلو سبب دی.

په حديث شريف کې راځي: عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «إِنَّ الرَّحِمَ شَجْنَةٌ مِنَ الرَّحْمَنِ فَقَالَ اللَّهُ مَنْ وَصَلَكِ وَصَلْتُهُ وَمَنْ قَطَعَكِ قَطَعْتُهُ». صحيح البخار (۱۵/ ۱۵۷)

ژباړه:- د ابو هريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه له نبي عليه السلام څخه روايت کوي چې نبي عليه السلام وفرمايل: بيشکه صله رحمي (خپلولي) د رحمن له کلمې څخه اخیستل شوی دی . الله تعالی (صله رحمۍ ته) وويل:

څوک چې تا وصل کوي زه به يې هم وصل کړم (له خپل رحمت سره) او څوک چې تا قطع کوي ، زه به يې هم قطع کړم (له خپل رحمت څخه). مرقاة المفاتيح (۷/ ۳۰۸۵)

ددې حديث څخه په استدلال سره علماء کرام وايي چې صله رحمي قطع کول کبيره گناه ده؛ ځکه چې په دې حديث کې سخت وعيد راغلی دی د قطع کولو د صله رحمي په باره کې.

## ۶- صله رحمي پالل کورونه او ښارونه آبادوي.

د صله رحمي په پاللو سره کورونه آباديږي او ښارونه آباديږي او هر ډول فساد له منځه ځي. په حديث شريف کې راځي: عَنْ عَائِشَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهَا: «إِنَّهُ مَنْ أُعْطِيَ حَظَّهُ مِنَ الرَّفْقِ فَقَدْ أُعْطِيَ حَظَّهُ مِنَ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَصِلَّةِ الرَّحِمِ وَحُسْنِ الْخُلُقِ وَحُسْنِ الْجَوَارِ يَعْمُرَانِ الدِّيَارَ وَيَزِيدَانِ فِي الْأَعْمَارِ». مسند أحمد (۴۲/ ۱۵۳) ووثق رجاله ابن حجر في الفتح.

ژباړه:- له حضرت عائشې رضي الله عنها څخه روايت دی چې بيشکه رسول الله صلى الله عليه وسلم هغې ته وفرمايل: بيشکه چاته چې ورکړل شو يو څه حصه له نرمۍ څخه ، په تحقيق سره ورته ورکړل شو خير ددنيا او آخرت څخه او صله رحمي پالل او نیک اخلاق او نیک گاونډيتوب آبادوي کورونو لره او زياتوي عمرونو لره.

## ۷- صله رحمي پالل د گناهونو د مغفرت او بښنې سبب دی. په صله رحمي سره الله تعالى د بنده گناهونه بښي.

په يو حديث شريف کې راځي: عَنْ ابْنِ عُمَرَ، أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أَصَبْتُ ذَنْبًا عَظِيمًا فَهَلْ لِي تَوْبَةٌ؟ قَالَ: «هَلْ لَكَ مِنْ أُمَّ؟» قَالَ: لَا، قَالَ: «هَلْ لَكَ مِنْ خَالَةٍ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَبِرَّهَا» سنن الترمذي (۳۱۴/ ۴)

ژباړه:- د عبدالله بن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی هغه وایې: يو سړی نبي عليه السلام ته راغی او ورته يې وويل: ای دالله رسوله! له ما څخه ډيره لويه گناه شوی ده آیا زما لپاره توبه شته؟ نبي عليه السلام ورته وويل: آیا ستا مور شته؟ هغه سړي وويل: نه! ، بيا نبي عليه السلام ورته وفرمايل: آیا ستا ترور (د مور خور) شته؟ هغه سړي وويل: هو! ترور مې شته. نبي عليه السلام ورته وفرمايل: بس له هغې سره نيکي کوه.

په پورتنی حديث شريف کې نبي عليه السلام هغه سړي ته د هغه د لوی گناه د بښلو لار د ترور سره نيکي کول ور وښودل.

## ۸- صله رحمي پالل د بد او ناوړه مرگ څخه د نجات سبب دی. څوک چې صله رحمي پالي الله تعالى به د ناوړه مرگ څخه وساتي.

په حديث شريف کې راځي: عَنْ عَلِيٍّ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَمُدَّ لَهُ فِي عُمُرِهِ، وَيُوسَّعَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، وَيُدْفَعَ عَنْهُ مِيتَةُ السُّوءِ، فَلْيَتَّقِ اللَّهَ وَلْيَصِلْ رَحِمَهُ» مسند أحمد مخرجا (۲/ ۳۸۷) إسناده قوي، وجوده المنذري في الترغيب والترهيب ۳/ ۳۳۵

ژباړه:- د حضرت علي رضي الله عنه څخه روايت دی هغه له نبي عليه السلام روايت کوي چې نبي عليه السلام وفرمايل: چا لره چې دا خبره خوشحاله کوي چې اوږد کړل شي د هغه عمر او پراخي راوستل شي د هغه په رزق کې او دفع کړل شي له هغه څخه بد مرگ ، نو هغه دې وويريږي له الله تعالى څخه او صله رحمي دې وپالي.

د بد او ناوړه مرگ څخه هغه مرگ مراد دی چې نبي عليه السلام ورڅخه پناه غوښتې ده لکه په اور سوزيدل، له لوړې راوليدل، دمرگ په وخت کې د شيطان په وجه د ماغزو خرابوالی، دگناه او نشې په حالت کې مرگ، د تيغ زندې مرگ، په جهاد کې د تيبنتې په وخت کې مرگ او داسې نور. تحفة الأحوذی (۳/ ۲۶۶)

## ۹- صله رحمي پالل به په قيامت کې د صله رحمي پالونکي لپاره گواهي ورکوي.

صله رحمي به په قيامت کې د صله رحمي پالونکي لپاره شاهدي او گواهي ورکوي او معلومه خبره ده چې د چا لپاره صله رحمي گواهي ووايي هغه به کامياب وي او پر چا باندې چې صله رحمي گواهي ورکړي چې هغه يې قطع کړې ده نو هغه کس به ناکام او په زيان کې وي. په يو موقوف حديث کې راځي: عن ابن عباس رضي الله عنه أنه قال: (وَكُلُّ رَحِمٍ أُتِيَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمَامَ صَاحِبِهَا تَشْهَدُ لَهُ بِصَلَّةٍ، إِنْ كَانَ وَصَلَهَا، وَعَلَيْهِ بِقَطِيعَةٍ إِنْ كَانَ قَطَعَهَا) (الأدب المفرد بالتعليقات (ص: ۱۷) ژباړه: د عبدالله بن عباس رضي الله عنه روايت دی چې هغه وويل: او هره صله رحمي به راشي د قيامت په ورځ د خپل صاحب په وړاندې او د هغه لپاره به د صله رحمي په پاللو شهادت ورکوي که چيرې صله رحمي يې پاللې وه او دهغه پر ضد به گواهي ورکړي که چيرې يې صله رحمي قطع کړې وه.

## ۱۰- هغه چا چې صله رحمي پاللي وي هغه ته به په پل صراط باندې د تيريدو پر وخت کوم مشکل نه وي.

د آخرت په ورځ به پل صراط د جهنم په زړه باندې کينودل شي او صله رحمي او امانت به د انسان په شکل کې د پل صراط په خوا کې په يوه طرف او بل طرف کې ولاړ وي او صله رحمي او امانت به د شاهدانو او د خپلو حقوقو غوښتونکو په طور د پل صراط په غاړو ولاړ وي. او هغه کسان چې صله رحمي يې پاللې وي او امانت يې نه وي ضائع کړې د هغوی په اړه به صله رحمي او امانت د خپل حق غوښتنه نه کوي. د صحيح مسلم د شفاعت کبري د هغه مشهور حديث په يوه برخه کې راځي: (وَتُرْسَلُ الْأَمَانَةُ وَالرَّحِمُ، فَتَقُومَانِ جَنبَتِي الصِّرَاطِ يَمِينًا وَشِمَالًا، فَيَمُرُّ أَوْلَاكُمْ كَالْبُرْقِ " قَالَ: قُلْتُ: يَا بِي أَنْتَ وَأُمِّي أَيُّ شَيْءٍ كَمَرَّ الْبُرْقِ؟ قَالَ: " أَلَمْ تَرَوْا إِلَى الْبُرْقِ كَيْفَ يَمُرُّ وَيَرْجِعُ فِي طَرْفَةِ عَيْنٍ؟ ثُمَّ كَمَرَّ الرِّيحِ، ثُمَّ كَمَرَّ الطَّيْرِ، وَشَدَّ الرَّجَالُ، تَجْرِي بِهِمْ أَعْمَالُهُمْ وَنَبِيُّكُمْ قَائِمٌ عَلَى الصِّرَاطِ يَقُولُ: رَبِّ سَلِّمْ سَلِّمْ، حَتَّى تَعْجَزَ أَعْمَالُ الْعِبَادِ، حَتَّى يَجِيءَ الرَّجُلُ فَلَا يَسْتَطِيعُ السَّيْرَ إِلَّا زَحْفًا). صحيح مسلم (۱/ ۱۸۷)

ژباړه:- او را وبه ليرل شي امانت او صله رحمي او وبه دريري په دواړو غاړو د پل صراط باندې ښي طرف ته او چپ طرف ته، نو ستاسې لومړني کسان به لکه د برق په څير تير شي. ابوهريه رضي الله عنه وايي ماوويل: زما پلار او مور دې له تا قربان شي (يارسول الله) څنگه به وي په شان د تيريدو د برق؟ نبي عليه السلام ورته وويل: آيا تاسو نه گوري برق ته چې څرنګه تير شي او بيا راوگرځي په رڼې د سترګې کې؟ بيا به تير شي (نور کسان) په شان دهوآ (يعنې لږ په کلاره) بيا به (نور کسان تير شي) په شان د تيريدو د مارغانو او تړل د سپرو به (له دې امله وي) چې جاري کيږي به په دوی ددوی اعمال يعنې دچا اعمال چې قوي وي د هغو تيريدل به هم تيز وي او دچا اعمال چې کمزوري وي د هغوی تيريدل به هم کمزوري وي او ستاسې نبي به ولاړ وي په پل صراط باندې وايې به: ای ربه! ته يې وساتئ ته يې وساتئ، تر دې پورې چې د بندګانو اعمال به عاجزه شي او رابه شي يو سپری نو هغه به په پل صراط نشي- تيريدلی؛ مګر د ګناټو په کښولو سره.